

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 28-12-2021 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Σωτηρία Σταματοπούλου και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 22-11-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 2180/23-11-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία ««.....», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 3-12-2021, κατόπιν της από 23-11-2021, κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία, νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτη παρέμβαση).

Του από 3-12-2021, κατόπιν της από 23-11-2021, κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία, νομίμως εκπροσωπούμενου (δεύτερη παρέμβαση).

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 11-11-2021 κοινοποιηθείσας υπ' αριθμ. πρωτ. 96120/11.11.2021 απόφασης της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές των παρεμβαίνόντων και του οικονομικού φορέα, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων αξίας 854.838,71 ευρώ, για την Υπηρεσίες.... (CPV:)» ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΩΝ ΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ της αναθέτουσας, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 30-8-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣτην 30-8-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 3-12-2021 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ., ποσού ευρώ 4.275.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται, κατά παρέκταση στην επόμενη εργάσιμη ημέρα, η από 22-11-2021 προσφυγή εκ του τέταρτου σε σειρά μειοδοσίας αποδεκτού προσφεύγοντος, κατά της από 11-11-2021 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των εμπροθέσμως, μετά την από 23-11-2021 κοινοποίηση της προσφυγής και μετ' εννόμου συμφέροντος, από 3-12-2021 πρώτου παρεμβαίνοντος και πρώτου αποδεκτού μειοδότη, δεύτερου παρεμβαίνοντος και τρίτου αποδεκτού μειοδότη, ως και καθ' ο μέρος κρίθηκε δεκτή η προσφορά του δεύτερου αποδεκτού μειοδότη Επομένως, η προσφυγή και οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του οικονομικού φορέασκέλος της προσφυγής, ο όρος 2.4.3.2 της διακήρυξης όρισε ότι «Στην τεχνική προσφορά ο προσφέρων επισυνάπτει ψηφιακά υπογεγραμμένα, με ποινή αποκλεισμού, τα παρακάτω (α & β) από τα οριζόμενα στο άρθρο 68 του Ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115/Α/15.07.2010), όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4144/2013 (ΦΕΚ 88Α), ήτοι: α) Ο αριθμός των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο β) Οι ημέρες και οι ώρες εργασίας και γ) Αντίγραφο της ισχύουσας συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι» και ο όρος 2.4.4 ότι «Επιπρόσθετα οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 σύμφωνα με το υπόδειγμα στο Παράρτημα ΙΙΙ.(παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016) Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ πρέπει να κατατεθεί για κάθε αποκεντρωμένη δομή χωριστά ώστε να γνωρίζει η

αναθέτουσα αρχή το κόστος της υπηρεσίας καθαρισμού σε κάθε δομή.», το δε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ περιλαμβάνει υπόδειγμα προς συμπλήρωση κατά τα ανωτέρω παραπεμπόμενα, που περιέχει ανάλυση οικονομικής προσφοράς στα επιμέρους στοιχεία της. Μεταξύ των εγκαταστάσεων της αναθέτουσας, το, στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης, περιγράφεται ως προς τις ζητούμενες περί αυτού υπηρεσίες ως εξής «Δευτ.-Παρ. 8 ώρες ανά ημέρα και Σ/Κ και Αργίες 3 ώρες ανά ημέρα», στοιχεία που αντιγράφηκαν στην τεχνική προσφορά του

Τα ανωτέρω αντιστοιχούν εβδομαδιαία σε $5 \times 8 + 2 \times 3 = 46$ ώρες εβδομαδιαία καταρχήν, μη λαμβανομένων υπόψη αργιών ή απασχόλησης αντιστοιχούσας σε $46/40 = 1,15$ εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης. Ο συνέταξε το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ, ήτοι το έντυπο οικονομικής προσφοράς του, συμπληρώνοντας τα πεδία μικτών αποδοχών προσωπικού πλήρους απασχόλησης, μικτών αποδοχών προσωπικού κάλυψης ρεπό με πλήρη απασχόλησης, εισφορών ΙΚΑ εργοδότη, κόστους επιδόματος αδείας μετά εισφορών ΙΚΑ εργοδότη, κόστους δώρων μετά εισφορών ΙΚΑ εργοδότη, με βάση 0,903 ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης και κόστους Κυριακών μετά εισφορών με βάση 0,087 ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης και κόστους αποζημίωσης αδείας με βάση 0,903 ισοδύναμους πλήρους εργαζόμενους, καθ' εκάστη κατηγορία δε, πολλαπλασιαζόμενους επί των σχετικών μηνιαίων ποσών ανά ισοδύναμο εργαζόμενο. Τονίζεται πάντως εκ των προτέρων, ότι δεδομένου πως ο ως άνω πίνακας περιλαμβάνει πλήθος ασαφών σημείων, όπως το τι εννοεί «ρεπό» και αν σε αυτά περιλαμβάνεται το κόστος αντικατάστασης σε τυχόν άδεια ή μόνο η τυχόν 6^η ημέρα μη απασχόλησης στην εβδομάδα στο πλαίσιο πενθημέρου, αν στο κόστος αποζημίωσης αδείας υπολογίζεται το κόστος αντικατάστασης σε άδεια ή το κόστος μη λήψης αδείας και αν οι αργίες επί των οποίων παρέχεται μειωμένη εργασία στο ανωτέρω ΚΥ, ήτοι 3 ώρες, περιλαμβάνονται στο κόστος Κυριακών, ρεπό ή κατά το σημ. 1 του πίνακα στις μικτές αποδοχές με πλήρη απασχόληση, όπως και ότι ενώ οι εργαζόμενοι καθαριότητας αμείβονται με ημερομίσθιο, το υπόδειγμα προσφοράς ζητά υπολογισμό μηνιαίου κόστους, παρότι αυτό εν τέλει εξαρτάται από τις εργάσιμες ημέρες και άρα και τις ώρες που ανά έκαστο μήνα αντιστοιχούν κα ούτως, εν

τέλει τα οικεία μεγέθη δύνανται να απεικονιστούν μόνο εν είδει μέσου όρου και όχι σταθερού μέσου κόστους, αλλά και ότι η στήλη περί αριθμού ατόμων, με αναφορά σε ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης σε τόσο ανομοιογενή μεταξύ τους είδη κόστους, όπως οι Κυριακές, τα ρεπό ή τις άδειες δεν καθίσταται ευχερώς αντιληπτή, περί του πώς αναμένεται να συμπληρωθεί, αφού επί άλλων μεν σημείων είναι δυνατή η συμπλήρωση με βάση τις αναλογούσες ώρες εργασίας (με το επιπλέον πρόβλημα της ασάφειας περί του πώς και πού θα ενσωματωθεί η εργασία μη Κυριακών αργιών) και επί άλλων, όπως στα δώρα και τα επιδόματα, ως και το κόστος αντικατάστασης αδείας, τέτοια καταγραφή, προϋποθέτει την αναγωγή του συνόλου ωρών εργασίας της όλης διάρκειας της σύμβασης σε ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης σε ετήσιο επίπεδο, είναι πρόδηλο ότι δεν δύναται να επιδιωχθεί επί ποινή αποκλεισμού ένας συγκεκριμένος τρόπος συμπλήρωσης του πίνακα, αλλά η εν τέλει κατάληξη του όποιου τρόπου και μεθόδου καταγραφής σε νόμιμο ποσό. Εξάλλου, με τις από 30-9-2021 και με αρ. πρωτ.δημοσιευθείσες προς κάθε ενδιαφερομένο προς συμμετοχή, στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, διευκρινίστηκε ότι «Οι αποκεντρωμένες δομές που παρουσιάζονται στον πίνακα της επιστολής σας δεν λειτουργούν στις επίσημες αργίες. (ερώτημα 1δ) ... Ο πίνακας Ανάλυσης Οικονομικής Προσφοράς (Παράρτημα III- Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς) στη σελίδα 53 της Διακήρυξης αποτελεί υπόδειγμα και επομένως δύναται να μεταβληθεί. Όμως οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία των σημείων α έως στ της παρ. 1 του άρθρου 68 του Ν 3863/2010. (παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016). (ερώτημα 4β, 4γ, 4δ». Επομένως, επιβεβαιώθηκε εξ αρχής ότι το ζητούμενο δεν είναι ο συγκεκριμένος τρόπος συμπλήρωσης του ως άνω υποδείγματος, αλλά η κατά όποια μεθοδολογία συμπλήρωσης από κάθε διαγωνιζόμενο, κατάληξη σε αποτέλεσμα σύμφωνο με τα ελάχιστο νόμιμο κόστος. Επιπλέον, αποσαφηνίστηκε ότι κατά τις αργίες οι οικείες υπηρεσίες δεν λειτουργούν και άρα, ως προς το ΚΥ, όπου ζητείται τρίωρο ανά αργία, θα παρέχεται εργασία 3 ωρών (και όχι προφανώς καμία, αφού ρητά η διακήρυξη ζητά και κατά τις αργίες εργασία

καθαρισμού), ενώ προδήλως, η αναφορά σε μη λειτουργία κατά τις επίσημες αργίες αναφέρεται σε αργίες δημοσίου και όχι ιδιωτικού τομέα. Άρα, στις αργίες δημοσίου τομέα θα παρέχεται τρίωρη εργασία, ανεξαρτήτως αν η ημέρα είναι Δευτέρα-Παρασκευή ή Σάββατο και θα αμείβεται είτε με το οικείο ωρομίσθιο, αν η ημέρα δεν είναι αργία ιδιωτικού τομέα, αφού το περί του τρόπου αμοιβής ζήτημα αφορά την ιδιότητα του εργοδότη ως ιδιώτη και όχι του αντισυμβαλλομένου του εργοδότη, φορέα, ενώ αν η ημέρα είναι και αργία ιδιωτικού τομέα, οι οικείες ώρες θα αμείβονται με το ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 75% κατά τα νομίμως οριζόμενα. Σημειωτέον, ότι από το σύνολο των πινάκων οικονομικής προσφοράς του ..., προκύπτει εξ αντιπαραβολής των υπολογισθεισών εισφορών, ότι εφάρμοσε συντελεστή 24,768% επί των αποδοχών, χωρίς η ορθότητα τούτου να αμφισβητείται από τον προσφεύγοντα. Συνεπώς, για το ΚΥ ... και με σημείο υπολογισμού της ετήσιας διάρκειας της υπο ανάθεση σύμβασης, ως και την από 4-10-2021 υποβολή προσφοράς του ... ως σημείου υπολογισμού, προκύπτουν 52 εβδομάδες πλέον μιας ημέρας Δευτέρας και άρα 52 Σαββατοκύριακα, ήτοι 104 ημέρες τρίωρης εργασίας, ήτοι 312 ώρες εργασίας, εκ των οποίων 106 προσαυξανόμενη αμοιβής κατά 75%. Περαιτέρω, κατ' άρ. 60 Ν. 4808/2021, που ίσχυε ήδη από 19-6-2021, προκύπτουν μετά την 4-10-2021 και έως 4-10-2022, οι εξής αργίες (9, εκ των οποίων 6 δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και 3 δημοσίου τομέα, εμπίπτουν σε Δευτέρα-Παρασκευή, 3 Σάββατο, εκ των οποίων 2 δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και 1 δημοσίου τομέα και 2 εμπίπτουν Κυριακή), Πέμπτη 28/10/2021, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, Σάββατο 25/12/2021 αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, 26/12/2021 Κυριακή, 1/1/2022 Σάββατο, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, 6/1/2021 Πέμπτη, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, 7/3/2022-Καθαρή Δευτέρα, αργία δημοσίου, 25/3/2022 Παρασκευή, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, Μεγάλη Παρασκευή 22/4/2022 αργία δημοσίου, 23/4/2022 αργία δημοσίου-Μεγάλο Σάββατο, Κυριακή Πάσχα 24/4/2022, Δευτέρα Πάσχα 25/4/2022 αργία δημοσίου-ιδιωτικού τομέα, 1/5/2022 μεταφερόμενη στην επόμενη εργάσιμη, Δευτέρα Αγίου Πνεύματος 13/6/2022 αργία δημοσίου, 15/8/2022 Δευτέρα, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Άρα,

οι 9 ημέρες αντιστοιχούν σε Δευτέρα-Παρασκευή και άρα, από τις 261 καταρχήν τέτοιες ημέρες της περιόδου του επίμαχου έτους, οι 252 απαιτούν 8ωρη εργασία και οι 9 τρίωρη. Άρα, προκύπτουν $(104+9) \times 3 + 252 \times 8 = 2.355$ ώρες πραγματικής εργασίας. Οι 2.355 ώρες, σε επίπεδο 40ωρου που αμείβεται με 6 ημερομίσθια των 29,04 ευρώ έκαστο (με βάση 6,667 ώρες ανά ημέρα εξαήμερου εργασίας), αντιστοιχούν σε 10.258,38 ευρώ άνευ εισφορών. Οι προσαυξανόμενες, κατά τις αποδοχές ιδιωτικού τομέα, ημέρες Κυριακών και αργιών ώρες (8 ημέρες αργιών ιδιωτικού τομέα πλην Κυριακής και δεν λαμβάνονται υπόψη οι 4 ανωτέρω ημέρες αργιών δημοσίου τομέα πλην Κυριακής, που δεν αντιστοιχούν και σε αργία ιδιωτικού τομέα, αφού δεν αμείβονται με προσαύξηση) αντιστοιχούν σε $(52+8) \times 3 = 180$ ώρες και η αντιστοιχούσα προσαύξηση ανέρχεται σε $0,75 \times 60 \times (29,04 \times 6 / 40 = 4,356) = 196,02$ ευρώ, πλέον λοιπών αποδοχών και άρα, οι αποδοχές εργασίας ανέρχονται σε $10.258,38 + 196,02 = 10.454,40$ ευρώ και μετά εισφορών 24,7685, βλ. ανωτέρω, σε 13.043,75 ευρώ. Ο ... για τα ανωτέρω υπολόγισε 8.181,61 στο σημ. 1 περί αποδοχών πλήρους απασχόλησης 739,67 ευρώ περί αποδοχών ρεπό 2.245,44 ευρώ εισφορών και 941,32 ευρώ για Κυριακές μετά εισφορών, ήτοι συνολικά 12.108,04 ευρώ και επομένως, προκύπτει διαφορά και δη, ιδιαίτερα μείζων, σε σχέση με τα νομίμως αναλογούντα και τούτο ασχέτως του τρόπου με τον οποίο εφάρμοσε τους υπολογισμούς του και του αριθμού ατόμων που χρησιμοποίησε ως βάση και πολλαπλασιαστή επί της στήλης μηνιαίου κόστους κατ' άτομο. Εξάλλου, οι 2.355 ώρες απασχόλησης ετησίως, ήτοι σε διάστημα $365/7 = 52,14285714$ εβδομάδων αντιστοιχούν σε $(2355/52,14285714) = 45,16439$ ώρες ανά εβδομάδα ή σε $45,16439/40 = 1,1291$ ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης και άρα, προδήλως υποκοστολογημένα είναι και τα υπολογισθέντα με βάση 0,93 ισοδύναμους, δώρα, επιδόματα και κόστη αδείας μετά των εισφορών τους, επιτείνοντας την υποκοστολόγηση. Συνεπώς και δεδομένου ότι ρητά απαιτήθηκε η ανάλυση κόστους και άρα και η τήρηση του νόμιμου εργοδοτικού κόστους ανά εγκατάσταση, προκύπτει πως κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, ο ... προέβη σε μείζονα υποκοστολόγηση και η προσφορά του υπολείπεται του νόμιμου εργατικού και

ασφαλιστικού κόστους, ούσα και άνευ ετέρου ζημιογόνος και ως εκ τούτου, άνευ ετέρου αποκλειστέα. Ασχέτως των παραπάνω, κατά τα ανωτέρω, σύμφωνα και με τις παραπάνω διευκρινίσεις, έπρεπε στην οικονομική προσφορά να αναφερθούν επί ποινή αποκλεισμού, τα στοιχεία του άρ. 68 παρ. 1 στ. α'-στ' Ν. 3863/2010 και άρα, τα υπό στ' εκεί αναφερόμενα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού κατ' άτομο, ενώ η ως άνω διευκρίνιση συνέχεται με την εξειδίκευση του όρου 2.4.4 περί υποβολής των στοιχείων του άρ. 68 παρ. 1 Ν. 3863/2010 μετά του πίνακα του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ, απαίτηση που κατά τη διακήρυξη ήδη έπρεπε να συντρέχει για καθεμία εγκατάσταση της αναθέτουσας. Ο για την ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ και το δεν ανέφερε τίποτα περί τμ καθαρισμού ανά άτομο, επί της ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ μάλιστα ανέφερε πως δεν προκύπτουν τα τμ της εγκατάστασης, στη διακήρυξη, παρότι κατά τις με αρ. πρωτ. κατά τα ανωτέρω δημοσιευθείσας διευκρίνισης, ορίστηκε ότι «Τα τετραγωνικά μέτρα της Κεντρικής Υπηρεσίας είναι περίπου 1.235 τμ. και του ΚΥ είναι περίπου 120 τμ. (ερώτημα 1α & 1β)» και άρα, τα τετραγωνικά των ως άνω εγκαταστάσεων παρασχέθηκαν από την αναθέτουσα και απαραδέκτως, παρέλειψε ο να δηλώσει τμ καθαρισμού κατ' άτομο. Άρα, και για αυτόν τον λόγο και σωρευτικά κατά 2 αυτοτελείς, ανωτέρω, βάσεις είναι άνευ ετέρου απορριπτέος ο οικονομικός φορέας κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντα.

4. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντος, σκέλος της προσφυγής, βλ. προηγούμενη σκέψη, ρητά απαιτήθηκε κατά τον όρο 2.4.4 («Επιπρόσθετα οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 σύμφωνα με το υπόδειγμα στο Παράρτημα ΙΙΙ.(παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016) Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ πρέπει να κατατεθεί για κάθε αποκεντρωμένη δομή χωριστά ώστε να γνωρίζει η αναθέτουσα αρχή το κόστος της υπηρεσίας καθαρισμού σε κάθε δομή. ΔΕΚΤΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΥΠΟ ΑΝΑΘΕΣΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ») ως αναγκαίο στοιχείο της οικονομικής προσφοράς,

η υποβολή πίνακα εντύπου οικονομικής προσφοράς ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ III της διακήρυξης, για καθεμία εκ των εγκαταστάσεων της αναθέτουσας, μεταξύ των οποίων και κατά τον όρο 1.3 και το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I αυτής, τα ΚΥκαι, ενώ αποκλείσθηκε η δυνατότητα υποβολής προσφοράς για μέρος των εγκαταστάσεων, επιπλέον δε, ο όρος 2.4.6.δ-ε' ορίζει ως αιτίες άνευ ετέρου απόρριψης, την υποβολή εναλλακτικής προσφοράς και την υποβολή περισσότερων προσφορών εκ του ιδίου διαγωνιζομένου («δ) η οποία είναι εναλλακτική προσφορά, ε) η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλλει δύο ή περισσότερες προσφορές...»). Ο δεύτερος παρεμβαίνων αφενός δεν υπέβαλε κανένα έντυπο για το ΚΥ ..., αφετέρου υπέβαλε 2 διαφορετικά έντυπα οικονομικής προσφοράς για το ΚΥκαι δη, το ένα με τιμή μετά ΦΠΑ 24.552,35 ευρώ και το δεύτερο, με τιμή με ΦΠΑ 15.330,30 ευρώ, ενώ αντιστοίχως διαφέρουν όλες οι ενδιάμεσες τιμές και μεγέθη του εντύπου προσφοράς. Αλυσιτελώς, ο δεύτερος παρεμβαίνων προβάλλει πρόδηλη παραδρομή, αποπειρώμενος να προβάλει το ένα εκ των 2 εντύπων που αφορούν το ΚΥως παραπέμποντος στο ΚΥ και τούτο, διότι, αποκλείεται κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, όπως ήδη μετά τον Ν. 4782/2021 ισχύει, η δια διευκρινίσεων και διορθώσεων, κατά την αξιολόγηση μεταβολή της προσφοράς (βλ. και Αιτιολογική Έκθεση Ν. 4782/2021, επί του άρ. 42), όπως προφανώς θα συνέβαινε, αν ο παρεμβαίνων επιτρεπόταν να επιλέξει, εν γνώσει και των αντιστοίχων οικονομικών στοιχείων των συνδιαγωνιζομένων, μία μεταξύ των δύο οικονομικών προσφορών για το ΚΥ και συγχρόνως, το πρώτον να ορίσει, να δηλώσει και να υποβάλει οικονομική προσφορά για το ΚΥ, ακόμη και το πρώτον παραπέμποντας μία ήδη υπάρχουσα, αλλά αναφερόμενη σε άλλη εγκατάσταση, προσφορά προς ένα όλως διαφορετικό Κέντρο Υγείας, πολλώ δε μάλλον τούτο, κατόπιν γνώσης των σχετικών οικονομικών στοιχείων των ανταγωνιστών του, αφού τούτο άλλωστε, θα παραβίαζε την ίση μεταχείριση και τη διαφάνεια, ως και τον υγιή ανταγωνισμό επί της διαδικασίας. Επομένως, για καθεμία εκ των ανωτέρω πλημμελειών αυτοτελώς, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, ο δεύτερος παρεμβαίνων είναι άνευ ετέρου απορριπτέος, αφενός διότι παραβίασε τους επί ποινή αποκλεισμού όρους

μεταξύ εκείνων, όπου παρέχεται η υπηρεσία και κατά τις αργίες και ενώ, προκύπτουν 9 αργίες μεταξύ Δευτέρας-Παρασκευής, εντός του δωδεκαμήνου μετά την 4-10-2021, όταν και ο πρώτος παρεμβαίνων υπέβαλε προσφορά και άρα, $261-9=252$ εργάσιμες ημέρες μεταξύ Δευτέρας-Παρασκευής ή $252/12= 21$ ανά μήνα, οι οποίες ακόμη και ληπτέου υπόψη ότι το ημερομίσθιο των 29,04 αφορά εξαήμερη εργασία και οι 40 ώρες πλήρους απασχόλησης σε 6 τέτοια ημερομίσθια, τρεπόμενα σε 5 με επί 1,2 αμοιβή για τα 8ωρα ημερομίσθια πενθημέρου, αντιστοιχούν σε $21 \times 1,2=25,2$ ημερομίσθια και άρα, ο ισχυρισμός περί 26 ημερομισθίων είναι εξ αρχής αβάσιμος. Εξάλλου, δεδομένου ότι εκ των 261 καταρχήν ημερών εργασίας του έτους, εν τέλει θα παρασχεθούν, όσον αφορά την κατηγορία εγκαταστάσεων παροχής υπηρεσιών Δευτέρα-Παρασκευή, υπηρεσίες τις 252 τελικά ημέρες, προκύπτει ότι οι αληθείς ώρες εργασίας που οφείλει ο ανάδοχος, ώρες εργασίας που καταρχήν αντιστοιχούν σε μέγεθος ($252/261=$) 96,5517% επί των ωρών εργασίας που καταρχήν προκύπτουν εκ των κατά τη διακήρυξη, εβδομαδιαίων υποχρεώσεων. Επομένως στις εβδομαδιαίες ώρες εργασίας κατά την πρόβλεψη της διακήρυξης (δεδομένου ότι ο πρώτος παρεμβαίνων σε αμφοτέρες τις κατηγορίες εγκαταστάσεων, όσον αφορά τις μικτές αποδοχές πλήρους απασχόλησης έθεσε τα ως άνω μηνιαία μεγέθη κόστους επί αριθμού ατόμων, τα οποία αντιστοιχούν σε αναλογία των ωρών εργασίας Δευτέρας-Παρασκευής της κάθε εγκατάστασης δια του αριθμού ωρών πλήρους απασχόλησης, ήτοι του αριθμού 40), προκύπτει, ότι ο πρώτος παρεμβαίνων ενσωμάτωσε σε κάθε περίπτωση τον αριθμό ωρών ανά εβδομάδα που καταρχήν, προ απομείωσης αργιών, ορίζει η διακήρυξη, προσδιορίζοντας τις σε επίπεδο πλήρους απασχόλησης και πολλαπλασίασε αυτές επί ενός κόστους μηνιαίων αποδοχών, το οποίο ήταν και εκείνο όπου ενσωματώθηκε η ως άνω απομείωση. Περαιτέρω, από την ανάλυση ανά εγκατάσταση της οικονομικής προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντα, προκύπτει ότι η πρώτη κατηγορία εγκαταστάσεων, όπου υπολόγισε στο σημείο περί μικτών αποδοχών προσωπικού με πλήρη απασχόληση 746,33 ευρώ ως «μηνιαίο κόστος ανά άτομο» είναι αυτή, όπου η διακήρυξη προβλέπει εργασία μόνο σε καθημερινές, ενώ η δεύτερη κατηγορία,

όπου αντιστοίχως υπολόγισε 727,45 ευρώ αφορά εγκαταστάσεις με εργασία που αφορά διακριτά Δευτέρα-Παρασκευή και διακριτά Σαββατοκύριακα-αργίες. Στη δεύτερη κατηγορία μάλιστα, ο πρώτος παρεμβαίνων στο σημείο περί αμοιβής αποδοχών κάλυψης ρεπό, υπολόγισε επιπροσθέτως κόστος που αντιστοιχεί σε αριθμό ατόμων, οι οποίοι με τη σειρά τους αντιστοιχούν στις ώρες απασχόλησης σε Σαββατοκύριακα, ενώ στα πεδία περί αποδοχών με πλήρη απασχόληση αναφέρθηκε (όπως ακριβώς και στην πρώτη, αφορώσα αποκλειστικά εργασία σε Δευτέρα-Παρασκευή, κατηγορία) σε αριθμό εργαζομένων που αντιστοιχεί στις κατά τις ημέρες Δευτέρα-Παρασκευή, εβδομαδιαίες ώρες εργασίας, κατά τρόπο που ο 1 ισοδύναμος μισθωτός αντιστοιχεί σε 40 ώρες εβδομαδιαίας απασχόλησης ή $(365/7) \times 40 = 2.085,714$ ώρες ανά έτος ή 173,8095 ώρες ανά μήνα. Όμως, η ανωτέρω αναγωγή σε επίπεδο ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης δεν ενσωματώνει την απομείωση ωρών απασχόλησης, που επιφέρει η αφαίρεση των αργιών (και η δι' αυτών μείωση αληθών ωρών απασχόλησης σε σχέση με τις θεωρητικά αντιστοιχούσες βάσει των καταρχήν ανά εβδομάδα ωρών), οι οποίες αντιστοίχως ενσωματώθηκαν στους πίνακες τους, επί του μηνιαίου κόστους αμοιβής επί του οποίου πολλαπλασιάζεται ο αριθμός ισοδύναμων εργαζομένων. Δεδομένου ότι η πλήρης απασχόληση 40 ωρών ανά εβδομάδα αμείβεται με $6 \times 29,04$ ευρώ = 174,24 ευρώ και άρα, σε επίπεδο έτους $(365/7) \times 174,24 = 9.085,371$ ευρώ, με την ως άνω απομείωση προκύπτει τελικά κόστος $96,5517\% \times 9.085,371 = 8.772,08$ ευρώ ή ανά μήνα $8.772,08/12 = 731$ ευρώ, ήτοι πολύ λιγότερα από τα 746,33 ευρώ, που ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, περί υποκοστολόγησης αποδοχών, ακριβώς λόγω της συμπλήρωσης της στήλης «μηνιαίο κόστος κατ' άτομο» στην γραμμή 1 «μικτές αποδοχές προσωπικού με πλήρη απασχόληση» των οικείων πινάκων εντύπου οικονομικής προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος. Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία εγκαταστάσεων, όπου προβλέπεται απασχόληση και κατά τις λοιπές ημέρες της εβδομάδας, ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε διακριτά στη γραμμή περί απασχόλησης «μικτές αποδοχές προσωπικού κάλυψης ρεπό με πλήρη απασχόληση» και γραμμή για

«επιπλέον κόστος Κυριακών και αργιών», στοιχεία που ουδόλως λαμβάνει υπόψη ο προσφεύγων στους ισχυρισμούς του, που ερείδονται αποκλειστικά στην καταγραφή μηνιαίου κόστους κατ' άτομο στην πρώτη γραμμή περί μικτών αποδοχών προσωπικού με πλήρη απασχόληση και τούτο, ενώ ο προσφεύγων φέρει ο ίδιος το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του, που όμως κατά τα ανωτέρω και ως προβάλλονται, ερείδονται επί αποσπασματικού και εσφαλμένου ερείσματος, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των στοιχείων των εντύπων οικονομικής προσφοράς των εγκαταστάσεων της δεύτερης κατά τα ως άνω κατηγορίας. Τούτο, ενώ στη δεύτερη γραμμή περί αποδοχών κάλυψης ρεπό, όπου δεν υπολογίζονται οι προσαυξήσεις Κυριακών και αργιών, που κατά τα ανωτέρω, υπολογίζονται διακριτά και άρα, στη δεύτερη γραμμή υπολογίζεται το προ προσαυξήσεων κόστος εργασίας Σαββατοκύριακου, αφενός υπολόγισε ως αριθμό ατόμων αυτόν που αντιστοιχεί στις ώρες απασχόλησης Σαββατοκύριακου δια 40 ωρών, άρα σε επίπεδο πλήρους απασχόλησης, αφετέρου πολλαπλασίασε το μέγεθος αυτό με ποσό αναφερόμενο ως μηνιαίο κόστος κατ' άτομο σε ύψος 831,27 ευρώ, ήτοι πολύ μεγαλύτερο από το εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενο ως αντιστοιχούν σε άνευ προσαύξησης αμοιβή πλήρους απασχόλησης ανά μήνα, στοιχείο που ομοίως ουδόλως λαμβάνει υπόψη ο προσφεύγων στους ερειδόμενους επί αποσπασματικής θεώρησης μεμονωμένων στοιχείων των πινάκων του πρώτου παρεμβαίνοντος, ισχυρισμούς του. Περαιτέρω, ομοίως ο προσφεύγων δεν έλαβε υπόψη του ότι ο πρώτος παρεμβαίνων στις εγκαταστάσεις με εργασία και τις αργίες, βάσιμα απομείωσε το μηνιαίο κόστος αποδοχών της πρώτης γραμμής των πινάκων του, η οποία αφορά εργασία Δευτέρα-Παρασκευή, ακριβώς προκειμένου να ενσωματώσει την απομείωση αληθούς εργασίας σε σχέση με την ανά εβδομάδα προβλεφθείσα στη διακήρυξη, βάσει ακριβώς της κατά τη διακήρυξη πρόβλεψης για μειωμένη εργασία κατά τις αργίες. Αυτό άλλωστε, σε συνδυασμό και με την υπερκοστολόγηση της αντιστοιχίας σε μηνιαίο επίπεδο των αποδοχών ημερομισθίου, ήτοι σε 831,28 ευρώ στη 2^η γραμμή περί εργασίας ρεπό, ουδόλως τεκμηριώνει το συμπέρασμα του προσφεύγοντα, ότι εν τέλει οι

αποδοχές υποκοστολογήθηκαν. Ούτε ο προσφεύγων υπολόγισε την ανά εγκατάσταση αναλογία ωρών εργασίας καθημερινών και ωρών Σαββατοκύριακου, πολλώ δε μάλλον την απομείωση δια των αργιών σε καθημερινές, ώστε να καταλήξει σε εξατομικευμένη ανά εγκατάσταση αιτίαση υποκοστολόγησης του μηνιαίου ή συνολικού σε αυτή κόστους. Ούτε έλαβε υπόψη ότι η νομιμότητα εργοδοτικού κόστους του πρώτου παρεμβαίνοντα, έπρεπε να υπολογιστεί, βλ. σκ. 3, σε επίπεδο συνολικού ανά εγκατάσταση πίνακα με συνάθροιση των κονδυλίων των περισσότερων σχετικών γραμμών περί αποδοχών πλήρους απασχόλησης, αποδοχών κάλυψης ρεπό και αποδοχών Κυριακών και τούτο ενώ επιπλέον, όλως αορίστως προβάλλει ομογενώς τους ισχυρισμούς του για όλη τη δεύτερη ως άνω κατηγορία εγκαταστάσεων, παρότι η διαφορετική ανά εγκατάσταση διαστρωμάτωση ωρών εργασίας τις καθημερινές και τα Σαββατοκύριακα-αργίες, διαφοροποιεί το αληθές κόστος, παρά καταλήγοντας σε αναπόδεικτα και επί αποσπασματικών θεωρήσεων μεμονωμένων κελιών των πινάκων των εγκαταστάσεων, προβάλλει αορίστως κατ' εσφαλμένα ομοιογενή τρόπο, επιχείρημα περί υποκοστολόγησης εργατικού κόστους, αποκλειστικά λόγω της μη χρήσης στο κελί περί μηνιαίου κατ' άτομο κόστους στην 1^η γραμμή περί αποδοχών πλήρους απασχόλησης, σε όλα τα κελιά τόσο της πρώτης, όσο και της δεύτερης κατηγορίας, των 755,04 ευρώ. Περαιτέρω, ουδόλως ο πρώτος παρεμβαίνων όφειλε να υπολογίσει τις αργίες αναγκαία επί τη βάσει των αργιών με εκκίνηση από 5-10-2021, αφού δεν προέβλεπε σχετικά η διακήρυξη συγκεκριμένο σημείο εκκίνησης για τον υπολογισμό οικονομικής προσφοράς και ενώ, αν υπολόγιζε ενδεικτικά, με βάση το πλήρες έτος 2022, προκύπτουν 10 αργίες δημοσίου σε καθημερινές και 260 καθημερινές άρα, η απομείωση ανέρχεται σε $250/260 = 96,1538\%$ και ούτως προκύπτει τελικά κόστος $96,1538\% \times (260 \times 29,04 \times 1,2 = 9.060,48) = 8.712$ ευρώ ανά έτος ή ανά μήνα $8.712/12 = 726$ ευρώ, ήτοι κόστος μικρότερο των 727,45 ευρώ που υπολογίζει στις δεύτερης κατηγορίας εγκαταστάσεις, ο πρώτος παρεμβαίνων. Τούτο ενώ ελλείπει ορισμένων ισχυρισμών με υπόδειξη του νόμιμου κόστους ανά εγκατάσταση βάσει ολοκληρωμένης θεώρησης του συνόλου των στοιχείων των ανά εγκατάσταση πινάκων οικονομικής προσφοράς

του πρώτου παρεμβαίνοντος, η ΑΕΠΠ προφανώς ούτε αρμοδιότητα ούτε δυνατότητα έχει να προβεί σε αυτεπάγγελτο εξυπαρχής έλεγχο τήρησης του νόμιμου κόστους επί τη βάσει των στοιχείων κάθε διακριτού πίνακα του πρώτου παρεμβαίνοντος, σε καθεμία εκ των δεκάδων εγκαταστάσεων που αφορά η οικονομική προσφορά του τελευταίου. Συνεπώς, οι σχετικοί ισχυρισμοί της προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος είναι σε κάθε περίπτωση και επί κάθε εγκατάστασης, απορριπτέοι.

6. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντος και του οικονομικού φορέα Να γίνει δεκτή η πρώτη Παρέμβαση και να απορριφθεί η δεύτερη Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές του και του δεύτερου παρεμβαίνοντα.

7. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την πρώτη Παρέμβαση.

Απορρίπτει τη δεύτερη Παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. πρωτ. 96120/11.11.2021 απόφαση της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές του δεύτερου παρεμβαίνοντα και του οικονομικού φορέα

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και εκδόθηκε στις 28-12-2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΕΤΡΟΥ